

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بشر همیشه سه تادل مشغولی مهم دارد، فقر، بیماری، گرفتاری برای هر سه راهکار هست.

شفای بیمار

محمد بن میمون می گوید: به همراه امام رضا(علیه السلام) در مکه بودم. به حضرت عرض کردم می خواهم به مدینه بروم، نامه ای برای ابی جعفر بنگار تا با خودم ببرم. امام رضا(علیه السلام) تبسمی کرد و نامه ای نوشت.

به مدینه رفتم در حالیکه چشمهایم به دردی مبتلا بود. به درب خانه امام جواد(علیه السلام) رفتم، نامه را تحویل دادم. موفق غلام امام، گفت: سر نامه را بگشا و در پیش روی امام قرار ده. این کار را کردم، آنگاه حضرت جواد(علیه السلام) فرمود: ای محمد وضعیت

چشمت چگونه است؟ عرض کردم یا بن رسول
الله، همانگونه که مشاهده می فرمایید بیمار
است و نورش رفته است .

حضرت جواد (علیه السلام) دستش را دراز
کرد، بر چشم کشید، بیناییم چون سالمترین
زمانش گشت. دستها و پاهای حضرت را
بوسیدم و در حالی بازگشتم که بینایی ام را
بازیافته بودم و این در زمانی بود که سن
حضرت کمتر از سه سال بود. (مسندالامام
الجواد (ع)، ص 117 / الخرائج والجرائح، ج 1،
ص 372 / موسوعة الامام الجواد (ع)، ج 1،
ص 235)

آزادی از زندان

اباصالت می گوید: پس از دفن حضرت
رضا (علیه السلام)، به دستور مأمون يك سال
زندانی شدم. پس از يك سال از تنگی زندان و

شب خوابی به ستوه آمدم، دعا کردم و برای
رهایی از زندان محمد(صلی الله علیه و آله و
سلم) و آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم)
متوسل شوم. از خداوند خواستم به برکت آل
محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) در کار من
گشایشی انجام دهد.

هنوز دعایم به آخر نرسیده بود که حضرت ابی
جعفر(علیه السلام) نجات بخش گرفتاران عالم،
وارد زندان شد و فرمود: ای اباصالت از
تنگنای زندان بی تاب شده ای. عرض کردم به
خدا سوگند سخت بی تابم.

فرمود: برخیز، دستی به زنجیرها زد و غل و
زنجیرها از دست و پای من بر زمین افتاد.
سپس دست مرا گرفت و از کنار نگهبانان
زندان عبور داد. نگهبانان در حالی که مرا
نظاره می کردند، توان سخن گفتن با مرا
نداشتند و از زندان خارج شدم. سپس حضرت

فرمود: برو در امان خدا که هرگز نه دست
مامون به تو می رسد و نه دست تو به مامون .

اباصلت می گوید: همانگونه که حضرت فرمود
تا حال مامون را ندیده ام. (عیون اخبار الرضا
(ع)، ج 2، ص 678)

طلا شدن خاک

اسماعیل بن عباس هاشمی می گوید: در روز
عیدی به خدمت حضرت جواد (علیه السلام)
رفتم، از تنگدستی به آن حضرت شکایت کردم.
حضرت سجاده خود را بلند کرد، از خاک قطعه
ای از طلا گرفت. یعنی خاک به برکت دست
حضرت به پاره ای طلائی گداخته مبدل شد. آن
را به من عطا کرد. من آنرا به بازار بردم
شانزده مثقال بود. (اثبات الهداة، ج 3، ص 338
/ بحار الانوار، ج 50، ص 49 / مدینه المعاجز،

ج 7، ص 373 / موسوعة الامام الجواد (ع)، ج
1، ص 253)

این گوشه ای از مقام اهل بیت است، اما متأسفانه برخی از ما هنوز شک داریم به این موضوع، جای دیگر دنبال خواسته هایمان میگردیم.

امشب به امام جواد (علیه السلام) توسل کنیم.

در امور دنیوی توسل به حضرت جواد (علیه السلام) بسیار مجرب است و زود حاجب انسان برآورده می شود. مرحوم آیت الله کشمیری (رحمه الله علیه) می فرمودند، برای برآمدن حوائج توسل به امام جواد (علیه السلام) بسیار مفید است به این طریق که صلوات ختم کنید و ثواب آن را به حضرت هدیه کنید. راه دیگر این است که سوره یس خوانده شود و به

روح این امام عزیز هدیه شود؛ که برای
برآمدن حوائج دنیوی، بسیار مفید است.

نماز امام جواد (علیه السلام)

این نماز دو رکعت است و در هر رکعت حمد
یک مرتبه و توحید هفتاد مرتبه است. که برای
این هم آثار فراوانی ذکر شده است. برای
برآمدن حوائج و رفع بلا و گرفتاری، بسیار
موثر است.

ای روضه رضوان رضا ادرکنی، سر حلقه
خوبان خدا ادرکنی
در جود و کرم نیامده در عالم، دستی به کریمی
شما ادرکنی

مشاهده سایر منبر های کوتاه